

DFFGs skriftserie nr 5

DFFG/Dokument

Program, stadgar och sammanfattning av enhetsfrontsdiskussionerna

Publicerad 1970

Innehåll:

Program för De Förenade FNL-grupperna.....	1
Stadgar för De Förenade FNL-grupperna	7
Sammanfattning av enhetsfrontsdiskussionen	9

Program för De Förenade FNL-grupperna

Inledning

Motsättningen mellan det vietnamesiska folket och USA-imperialismen är grundvalen för De Förenade FNL-gruppernas (DFFG) arbete. DFFG är en antiimperialistisk enhetsfrontsorganisation vars målsättning är att stödja det vietnamesiska folket i dess kamp mot USA-imperialismen och för fred, oberoende, suveränitet, enhet och territoriell integritet.

Därför är vår uppgift att få det svenska folket att förstå, omsluta och utveckla kamp för parollerna:

**USA UT UR VIETNAM!
STÖD VIETNAMSKA FOLK PÅ DESS EGNA VILLKOR!
BEKÄMPA USA-IMPERIALISMEN!**

Dessa paroller kan inte ses åtskilda utan utgör en enhet. De uttrycker ett begränsat krav; att bekämpa USA-imperialismen genom att medverka till att den drivs ut ur Vietnam. Denna begränsning är också en styrka när vi står inför en konkret uppgift.

I detta arbete vänder sig DFFG direkt till det svenska folket för att få stöd. Detta är den enda möjligheten att i Sverige utveckla solidaritetsarbetet för Vietnams folk. Vi litar till folket och till våra egna krafter. I den mån andra organisationer arbetar för samma krav är vi beredda att samarbeta i konkreta frågor under fullständig frihet till kritik och med bibehållande av vår ideologiska, politiska och organisatoriska självständighet. Med utgångspunkt från enigheten om vårt program söker vi genom studier, diskussioner och kamratlig kritik finna enighet om de strategiska, taktiska och enskilda frågor som kommer upp i vårt arbete. Genom att i hela förbundet ständigt bedriva enhetliga och organiserade studier kan vi också göra riktiga ställningstaganden när förhållandena ändras och förbättra vår propaganda. För att få det svenska folket att förstå, omfatta och utveckla kamp för våra tre paroller har vi i vietnamarbetet tagit upp nya frågor (i anslutning till dessa). Vi kan göra det därför att enhetsfronten inte är någon fastlåst konstruktion utan ett medel att utveckla ett ännu starkare stöd åt Vietnams folk. Endast genom att vi förlitar oss på folket och för ut dessa frågor har vårt solidaritetsarbete utvecklats framgångsrikt.

USA ut ur Vietnam

Vietnams folk har under hela sin historia kämpat mot utländska angripare och för nationell självständighet. Den franska kolonialmaktens blodiga förtryck skapade en stark nationell vietnamesisk front. Trots att USAs regering finansierade de franska kolonialisternas krig med upp till 80% 1953, lyckades det vietnamesiska folket, under ledning av den nationella enhetsfronten Viet Minh med Ho Chi Minh som ordförande, besegra kolonialisterna. I den fred, som slöts i Genève 1954, erkändes Vietnams rätt till nationell självständighet. USA-regeringen bröt fullständigt mot Genèveavtalets beslut, förhindrade de fria val som skulle hållas i hela Vietnam och installerade, på grundval av sin vapenmakt en marionettregering i södra Vietnam. Sedan dess har USA-imperialisterna och dess marionetter utplundrat och förtryckt folket och fört angreppskrig i södra Vietnam. Det allt hårdare förtrycket gjorde det nödvändigt att organisera motståndskampen och därför bildades den 20de december 1960 FNL. Steg för steg har det vietnamesiska folket under FNLs korrekta ledning utvecklat kampen och tvingat USA-regeringen att sätta in över en halv miljon soldater för att försöka krossa motståndet. Genom att förlita sig på sina egna krafter och tillämpa folkkrigets principer har det vietnamesiska folket under FNLs ledning visat USA-imperialisterna att de inte kan besegra ett enat och kämpande folk.

Som en följd av det vietnamesiska folkets militära och politiska framgångar nåddes i juni 1969 en stor politisk seger; utropandet av Republiken Sydvietnams Provisoriska Revolutionära Regering (PRR). Därmed hade ännu större delar av det vietnamesiska folket enats i kampen mot USAs angreppskrig. USA-imperialisternas och Saigon-marionetternas politiska isolering från Vietnams folk är nu i det närmsta total.

För att ge sken av ”fredsvilja” och till följd av de militära nederlagen har USA-imperialisterna försökt att få till stånd förhandlingar. Men de ställer orimliga och absurda krav; angriparen USA har ingen rätt att ställa villkor för förhandlingar. Det vietnamesiska folket har naturligtvis genomskådat denna bluff. Genom sina representanter vid de förberedande fredssamtalen i Paris, har man gjort klart, att inga förhandlingar kan komma till stånd förrän USA förbundit sig att villkorslöst och omedelbart dra tillbaka sina trupper från Vietnam. Genom sin vägrar att tillmötesgå denna självklara rätt för det vietnamesiska folket har USA-imperialisterna ännu en gång avslöjat sig och visat sitt rätta ansikte. I själva verket försöker de använda fredssamtalen som en täckmantel för sin aggression. Men kriget avgörs inte vid förhandlingsbordet utan på slagfälten i Vietnam, det vietnamesiska folkets representanter har vid flera tillfällen förklarat att ”fred blir det inte förrän den siste USA-soldaten lämnat Vietnam”.

Också som ett led i denna aggression har Nixonadministrationen iscensatt en strategi för ”vietnamisering” eller ”avamerikanisering” av kriget. De militära nederlagen, den ekonomiska krisen och den växande världsupinionen mot angreppskriget har tvingat USA-imperialisterna till detta steg. På så sätt tror USA-ledarna att de med mindre truppbortdragningar kan lura världsupinionen och folket i USA. Men eftersom marionettregimen är korrumpad och rutten, saknar den varje stöd från folket. Därför kommer försöken att vältra över USA-arméns smutsiga arbete på marionettarmén att misslyckas.

DFFG stöder fullständigt det vietnamesiska folkets krav på att USA omedelbart och villkorslöst lämnar Vietnam.

Till följd av sina nederlag i Vietnam och motståndskampens utveckling i Laos och Thailand har USA-imperialisterna i ett fåfängt försök att befästa sina positioner förstärkt sin aggression i Laos och Kambodja. Med invasionen i Kambodja har USA-imperialisterna gjort hela den indokinesiska halvön till en blodig krigsskådeplats. Imperialisterna stöder sin politik på de reaktionära klasserna, storgodsägarna och kompradorerna (större handelsmän som gått samman med USA-imperialisterna) som är folkets utsugare och plågoandar. Men när imperialisternas förtryck ökar, ökar också motståndet mot förtryckarna. Därför är imperialisternas försök till herravälde över folken i Sydostasien på förhand dömt att misslyckas.

Stöd Vietnams folk på dess egna villkor

Det vietnamesiska folkets befrielse måste vara dess eget verk. Endast det vietnamesiska folket självt har rätt att besluta om sina egna angelägenheter. Folket har rest sig mot USA-imperialisterna och marionetternas förtryck och lärt sig att folkets väpnade kamp mot förtryckarna är den enda vägen till nationell självständighet, demokrati, fred och återförening av landet. DFFG ser som sin huvudsakliga uppgift att skapa bredast möjliga stöd åt FNL och PRR ideologiskt, politiskt och materiellt. DFFG stöder DRV i dess försvarskamp mot de amerikanska angriparna och för dess stöd åt befrielsekampen i södra Vietnam. DFFG har fullständigt förtroende för det vietnamesiska folket och stöder därför Vietnams folk på dess egna villkor.

I Vietnam är det FNL, PRR och DRV som avgör och lägger upp strategin och taktiken för befrielsekampen. I Sverige utvecklar DFFG solidaritetsarbetet för Vietnams folk genom att ta upp frågor som för vår kamp är viktiga. Vi kan också ta upp frågor, som våra vietnamesiska vänner inte tagit ställning till eller uttalat sig om. Det som är avgörande, när DFFG tar ställ-

ning i nya frågor, är om vårt ställningstagande kan förstärka och bredda vårt antiimperialistiska arbete i Sverige för stöd åt det vietnamesiska folket.

Materiellt stöd åt Vietnams folk ger vi genom Vietnaminsamlingen, pg 400 499 Sthlm K. Medlen överlämnas till FNL för fri disposition, eftersom de själva bäst vet hur de insamlade medlen ska användas för att tjäna folket. Att förbinda hjälpen med krav att den skall begränsas till humanitära ändamål innebär att man inte har politiskt förtroende för FNL och PRR. Under täckmantel av "humanitär hjälp" låter Röda Korset en stor del av sin Vietnamhjälp gå till Saigonjuntan. Det är ett stöd åt USA-angriparna och förlänger kriget. Att dela de insamlade medlen mellan Saigon-juntan, FNL och DRV är att suddas ut skillnaden mellan angriparen och den angripne. Det är att jämställa det vietnamesiska folkets befrielsekamp med USA-imperialisternas angreppskrig. Det tjänar USA-imperialisternas intressen.

I dessa frågor är DFFG beredd att föra kamp mot olika vacklande grupper som ej vill ge villkorslöst stöd åt det vietnamesiska folket, utan håller fast vid och för ut sin felaktiga politik. Därmed kan ytterligare grupper vinnas över för vår riktiga linje och envisa opportunisterna isoleras. DFFG har också i dessa frågor angripit den svenska regeringen för att avslöja dess hycklande vietnampolitik.

Regeringen talar i svävande ordalag om stöd åt Vietnams folk men i handling stöder den i huvudsak USA-imperialisterna. Så länge som den svenska regeringen fortsätter att stödja USA-imperialismen är DFFG beredd att bekämpa regeringens vietnampolitik.

Bekämpa USA-imperialismen

Vietnamkriget är inget misstag. Sedan andra världskrigets slut har det förekommit ca 80 lokala krig i världen. I de flesta av dessa har USA varit inblandat. Inblandningen har ofta betytt öppen intervention som t ex i Filippinerna, Korea, Guatemala, Vietnam, Kongo, Libanon, Kuba, Dominikanska Republiken och Kambodja. Så vidsträckt är USA-imperialismens intressen att USA-regeringen är beredd att beordra ekonomiska, politiska eller militära åtgärder över hela världen varhelst dessa intressen hotas. När det gäller militära åtgärder har USA-imperialisterna byggt upp ca 3 600 baser över hela världen. Denna enorma militärapparat har till uppgift att fungera som imperialismens världspolis. Vad har då lett USAs härskande klass och dess redskap USA-regeringen till detta läge, där ingen ockupation eller intervention är för hänsynslös för att inte kunna försvaras med hänvisning till "USAs säkerhet"? Det främsta skälet är att USA är en monopolkapitalistisk och därmed imperialistisk stat. Monopolkapitalet i USA kräver för sin tillväxt och på lång sikt för sin existens ständigt nya marknader, möjligheter till investering och kontroll över råvarutillgångar utomlands. På så sätt har monopolkapitalet i USA under 70 års imperialistisk politik skapat ett nätverk av investeringar och andra ekonomiska intressen över hela världen. De profiler som detta ekonomiska imperium ger är oumbärliga för monopolkapitalet i USA. För dessa ekonomiska intressen är USAs regering beredd att börja angreppskrig över hela världen.

Drivkraften till USA-imperialismen är sålunda ekonomisk; strävan efter högre profiler hos monopolkapitalet i USA. Det långsiktiga målet är följaktligen att kontrollera världens folk och deras tillgångar. För att nå detta långsiktiga mål utarbetar USA-imperialisterna en ideologi, en politik och en militärstrategi som tjänar detta mål.

USA-imperialismens aggression mot det vietnamesiska folket syftar till att uppnå politiska och militärstrategiska mål för att på lång sikt säkerställa de ekonomiska intressena. *Politiskt* strävar USA-imperialisterna att upprätthålla en nykolonial regim i södra Vietnam, som formellt är självständig, men i verkligheten enbart ett redskap. Likaså måste de försöka krossa den nationella befrielseörelsen i Vietnam för att visa andra förtryckta folk att befrielsekamp "inte lönar sig". *Militärstrategiskt* strävar USA-imperialisterna att få en fast bas i Vietnam för

att därifrån upprätthålla politisk och militär kontroll över det stora och rika Sydostasien och som ett led i inringningen av Kina.

Den sovjetiska socialimperialismen stöder USA-imperialismen

Vid sidan av USA-imperialismen som den dominerande imperialistiska världsmakten har sovjetledarna påbörjat och efterhand intensifierat sin aggressiva politik att skaffa sig ekonomiska och politiska inflytelsesfärer över hela världen. De östeuropeiska länderna och Mongoliet har i realiteten gjorts till kolonier, och den militära ockupationen av Tjeckoslovakien visar att de med alla medel söker förhindra att länder drar sig ur deras intressesfär. Sovjetledarna kallar sin politik "socialistisk" men i praktiken är den imperialistisk, därför uttrycket "socialimperialism". Både USA-imperialisterna och de sovjetiska socialimperialisterna förtrycker och utsuger andra länder och försöker återerövra inflytandet över länder som kastat av sig imperialismens ok. Eftersom båda betraktar folkens frihetskamp som det främsta hotet mot deras imperialistiska politik, så är samarbetet idag det dominerande. Det tjänar huvudsakligen deras gemensamma intressen att de sovjetiska socialimperialisterna utökar det militära stödet åt reaktionära regimer i Asien, Latinamerika och Afrika, när USA-imperialismen finner det allt omöjligare att ensam upprätthålla kontroll över världen. Men ju större deras strävan att utsuga andra länder blir, desto nödvändigare kommer det att bli för USA-imperialisterna och de sovjetiska socialimperialisterna att försöka slå ut varandra. Redan nu tävlar de om att få det dominerande inflytandet över olika länder.

Målsättningen med sovjetledarnas Vietnampolitik är ytterst att göra Vietnam till sin egen inflytelsesfär. Därför ger de bistånd till PRR och DRV. Denna målsättning kolliderar med USA-imperialisternas. Men idag är det dominerande i sovjetledarnas Vietnampolitik samarbetet med USA-imperialisterna. De har stött USA-regeringens angreppskrig bl a genom export av råvaror för framställning av flygplan och napalm. De har försökt åstadkomma en förhandlingslösning till USA-imperialisternas fördel över huvudet på det kämpande vietnamesiska folket. Den sovjetiska socialimperialismen är inte det vietnamesiska folkets huvudfiende, men dess samarbete med USA-imperialismen stärker denna. Därför är den sovjetiska socialimperialismen en fiende till det vietnamesiska folket.

Imperialisternas politik mot Kina

USA-imperialisterna har sedan länge haft planer på att vid lämpligt tillfälle invadera folkrepubliken Kina och har upprättat militära allianser för att inringa Kina. Nu har även de sovjetiska socialimperialisterna börjat genomföra väpnade provokationer mot kinesiskt territorium. Dessutom försöker sovjetledarna i likhet med USA-imperialisterna att upprätta ett "säkerhetssystem" gentemot Kina. Det vietnamesiska och de övriga sydostasiatiska folkens kamp utgör ett hinder för imperialisterna att sätta sina planer i verket.

Anledningen till att imperialisterna inte lämnar Kina i fred är att det kinesiska folket på alla områden motarbetar deras imperialistiska politik. Kinas politiska och ekonomiska självständighet betyder att landet är stängt för imperialistisk utsugning och för militära baser. Det kinesiska folket stöder folkens befrielsekamp med bl a vapenhjälp. Folkkrigets principer, som det kinesiska folket utvecklat genom erfarenheter från sin egen befrielsekamp, visar vägen för förtryckta folk. Kina, som ett exempel på hur ett land befriat sig från imperialistiskt förtryck och därefter gjort sina framsteg i att förbättra sina levnadsförhållanden, utgör en inspirationskälla för alla förtryckta folk.

Förtryck föder motstånd

Vid sidan av USA-imperialismen försöker också den sovjetiska socialimperialismen och den japanska imperialismen förtrycka och utsuga folken i Sydostasien. Idag är USA-imperialis-

terna de dominerande, men de japanska imperialisterna flyttar fram sina positioner för varje dag i Sydostasien. Tillsammans utgör dessa tre imperialistmakter det största hotet mot folkens frihet och självständighet. USA-imperialisterna har i ett desperat försök att bevara sin ställning i Sydostasien utvidgat aggressionen till att även omfatta Laos och Kambodja. Därmed har Vietnamkriget blivit ett Indokinakrig. Den USA-armé som misslyckades med att ”kontrollera” södra Vietnam tvingas nu sprida sina stridskrafter ytterligare. Detta är ett tecken på svaghet. Det är en hopplös uppgift för USA-imperialisterna att krossa folkets motstånd. Det visar det viktiga och framgångsrika folkkriget som FNL och DRV utvecklat i Vietnam. Folken i Vietnam, Laos och Kambodja samordnar nu kampen mot den gemensamma fienden och inriktar sig på ett långvarigt krig. Därför kan aldrig USA-imperialisterna segra i Sydostasien. I det övriga Asien, Afrika och Latinamerika har folken också tagit upp kampen för frihet, oberoende och demokrati. Deras kamp är ett stöd för folken i Sydostasien. USA-imperialisterna trängs allt hårdare från alla håll.

Också i USA växer motståndet. En våg av strejker sköljer över USA som protest mot att den härskande klassen påtvingar det egna folket allt större bördor (som ökade skatter, arbetslöshet och prisstegringar) till följd av kriget. Större och större delar av befolkningen i USA börjar vända sig Mot imperialisternas Vietnamkrig, trots statsapparaten allt kraftigare våldsmetoder. Särskilt har många svarta och studenter i USA genomfört kraftfulla demonstrationer mot Vietnamkriget och dess följder.

Vi stöder alla folk som tar upp kamp mot USA-imperialismen. Idag står det vietnamesiska folkets kamp i främsta rummet.

USA-imperialismen i Sverige

I USAs finanspampars strävan att utöka sin ekonomiska makt håller de även på att köpa upp expansiva och tekniskt avancerade branscher i Sverige. Även om USA-företagens andel av den totala marknaden idag är liten ökar den snabbt. Dessa mångnationella företag har möjligheter att komma undan skatter, vilka istället läggs på folket. Exempelvis vid strejker kan de flytta produktionen till andra länder. På lång sikt kommer USA-investeringarna i Sverige att medföra en ständig avtappning av pengar som dotterföretagen sänder till moderföretagen i USA. Därför utgör USA-företagen ett ekonomiskt hot mot det arbetande folket i Sverige. Många svenska storföretag samarbetar med USA-bolagen i Sverige. Men för att arbetet skall gå bra krävs att det får ske störningsfritt. En störande faktor har varit den starkare Vietnamopinionen, vilken har tvingat den svenska regeringen till bl a erkännande av DRV och utlovande av bistånd och återuppbyggnadslån till DRV. Men den svenska regeringen ger efter för påtryckningar från USA-imperialisterna och monopolkapitalisterna i Sverige. Så t ex försöker regeringen att med polis och domstol tysta den svenska Vietnamopinionen och det utlovade återuppbyggnadsbiståndet sköts på framtiden. Detta är att undergräva det svenska folkets rätt till nationell och politisk självständighet. USA-imperialismen utgör även ett militärt hot mot det svenska folket. Det har avslöjats att USA-imperialisterna i händelse av krig kommer att inleda militära operationer mot Sverige. Detta skall de göra även om Sverige inte är inblandat i kriget.

Av dessa tre hot – ekonomiskt, politiskt och militärt – utgör de politiska påtryckningarna i dagens läge det största. Vi kommer även i vårt fortsatta solidaritetsarbete att avslöja och bekämpa den svenska regeringens stöd åt USA-imperialismen och deras undfallenhet för påtryckningar från USA-imperialisterna.

Den svenska imperialismen

Det svenska monopolkapitalet deltar i ökad utsträckning i utsugningen av folken i Asien, Afrika och Latinamerika. På grund av den svenska imperialismens relativa obetydlighet kan

den idag inte fungera utan USA-imperialismens militära, ekonomiska och politiska beskydd. Det ligger därför i det svenska monopolkapitalets intresse att stödja USA-imperialisternas krig över hela världen. Svenska företag som t. ex. SENTAB och SKF profiterar också direkt eller indirekt på USAs krig i Sydostasien.

Den svenska regeringen tjänar det svenska monopolkapitalet när den ger ekonomiskt och politiskt stöd åt USA-dollarerna i dess kris, och tvingar det svenska folket att vara med och betala USA-imperialisternas Vietnamkrig.

En ökad del av de svenska storföretagens utlandsinvesteringar görs i länder där vinsterna är höga p.g.a. billig arbetskraft och gynnsamma skattevillkor för företagen. Dessa förhållanden upprätthållas av USA-imperialisterna i förbund med den inhemska överklassen. När det svenska monopolkapitalet, med regeringens tillstånd, flyttar produktionen utomlands, blir följden ökad arbetslöshet och försämrade arbetsvillkor för det arbetande folket i Sverige. Den svenska imperialismen är alltså ett hot mot det svenska folket. Därför är det vietnamesiska folkets kamp mot USA-imperialismen ett stöd för de svenska arbetarnas kamp mot företagsutflyttningar.

Grunden för vårt arbete är solidaritet med Vietnams folk

USA-imperialisterna försöker behärska och utsuga hela världens folk. Deras krig mot Vietnams folk är ett hot mot alla folks frihet och självständighet, även det svenska folkets. Därför gäller vår kamp för Vietnam även vår egen frihet och självständighet. Idag har kampen mot USA-imperialismen sin brännpunkt i Sydostasien, där det vietnamesiska folket står i främsta frontlinjen.

I Sydostasien riktas de hårdaste slagen mot USA-imperialismen. Detta innebär att ett stöd åt det vietnamesiska folket är ett stöd åt alla folk som bekämpar USA-imperialismen. Vi måste i vårt antiimperialistiska arbete koncentrera oss på USA-imperialismens svagaste punkt. Vi måste utveckla ett kraftfullt politiskt och materiellt stöd åt det vietnamesiska folket.

De Förenade FNL-gruppernas främsta uppgifter är idag:

1. Att utveckla stöd åt FNL:s fem och DRV:s fyra punkter för en politisk lösning av Vietnamfrågan, och åt FNL:s och PRR:s tio punkter för en totallösning av det sydvietnamesiska problemet.
2. Att sprida FNL:s politiska program och utveckla det politiska och materiella stödet åt FNL. Att arbeta för Vietnaminsamlingen för FNL pg. 400 499 Stockholm K.
3. Att sprida och utveckla stöd för Sydvietnamesiska folkkongressens grundläggande resolution och PRR:s handlingsprogram.
4. Att ge vårt stöd åt alla folk som bekämpar USA-imperialismen, och speciellt åt folken i Sydostasien.
5. Att ge vårt stöd åt alla dem i USA som bekämpar USA-imperialismen och dess krig i Vietnam.
6. Att ge vårt stöd åt alla dem som vägrar delta i USA-imperialisternas krig, och verka för politisk asyl åt dem.
7. Att avslöja den sovjetiska socialimperialismens förräderi mot folkens befrielsekamp i Sydostasien.
8. Att utreda och avslöja USA-företags verksamhet i Sverige, och bekämpa deras växande inflytande.

9. Att utreda och bekämpa svenska företags imperialistiska politik och samarbete med USA-imperialisterna, och att bekämpa sådana företag som direkt stöder USA-imperialismens angreppskrig mot Vietnam.

10. Att bekämpa den svenska regeringens politiska och ekonomiska stöd åt dollarn och USA-imperialismen.

11. Att kämpa för oinskränkt mötes- församlings och demonstrationsfrihet i Sverige. Att stödja offren för de politiskt grundade övergrepp som polis, domstolar och regering utsätter aktivister och Vietnamdemonstranter för.

12. Att verka för ett svenskt avbrytande av förbindelserna med Saigonjuntan, för ett svenskt erkännande av PRR och en nedfrysning av de diplomatiska förbindelserna med USA.

Antogs på kongressen i Sthlm. 1970

Stadgar för De Förenade FNL-grupperna

§1 Namn och målsättning

Förbundet, vars namn är De Förenade FNL-grupperna har som målsättning:

att stödja Vietnams folk på dess egna villkor
att stödja FNL, Sydvietnams Nationella Befrielsefront,
att bekämpa USA-imperialismen, samt att avslöja och bekämpa dem som i Sverige i sin verksamhet direkt stöder USA-imperialismen.

§2 Medlemskap

På medlem ställs följande krav:

att man villkorslöst stödjer och arbetar efter De Förenade FNL-gruppernas paroller:
STÖD VIETNAMS FOLK PÅ DESS EGNA VILLKOR! STÖD FNL!
USA UT UR VIETNAM!
BEKÄMPA USA-IMPERIALISMEN!

att man godkänner DFFG:s program, dess stadgar och enhetsfronts-organisationen, som den uttrycks i 1969 års kongresssammanfattning av enhetsfrontsdiskussionerna,
att man betalar beslutad medlemsavgift, inkluderande avgift till förbundet,
att man efter förmåga deltar i det utåtriktade praktiska basarbetet, studiecirklar och den interna mötesverksamheten,
att man arbetar för att fattade beslut verkställs,
att man praktiserar kritik och självkritik,
att man ser kritiken och självkritiken som ett medel att höja organisationens styrka och kampduglighet, samt att man praktiserar kritiken inom organisationen.

Medlem har följande rättigheter:

att erhålla kallelser till samtliga medlemsmöten med lokalgruppen, kontinuerlig information om övrig verksamhet samt övrig information,
att delta i medlemsmöte med lokalgruppen,
att delta i val till förtroendeposter och själva vara valbara till dessa,
att kräva att få deltaga i studieverksamheten och praktisk verksamhet
att praktisera kritik och självkritik.

Beslut om medlemskap fattas av lokalgrupp eller dess underavdelningar. Om medlem bryter mot De Förenade FNL-gruppernas paroller, program eller stadgar, kan denne uteslutas av medlemsmöte med lokalgrupp, om 2/3 av de närvarande stödjer förslaget och enighet genom diskussion ej kunnat nås.

§3 Lokalgrupper

Lokalgrupper är de FNL-grupper etc. som anslutit sig till förbundet och som godkänner förbundets paroller, program och stadgar. Lokalgrupp erhåller medlemskap genom beslut av förbundsstyrelsen. Om lokalgrupp bryter mot De Förenade FNL-gruppernas paroller, program eller stadgar kan denna uteslutas av förbundsstyrelsen.

Lokalgrupp bör, när förutsättningar finns, indela sig i stadsdelsgrupper, arbetsplatsgrupper och skolgrupper.

Lokalgrupp kan anta kompletterande stadgar som icke bryter mot De Förenade FNL-gruppernas paroller, program eller stadgar. Lokalgruppen, som är den organisatoriska och politiska basen, är inom sitt verksamhetsområde suverän och fattar beslut i praktiska och politiska frågor rörande den lokala aktiviteten, och när det gäller enskilda aktioner.

Lokalgrupp har skyldighet att ta del av och kritisera de överordnade organens politiska beslut.

Lokalgrupp äger rätt att utse en delegat per påbörjat 50-tal medlemmar till kongressen.

§4 Region

Lokalgrupperna inom ett visst geografiskt område bildar en region. Regionerna täcker hela landet.

En region bör bestå av 5-10 lokalgrupper.

Regionsindelningen fastställs av förbundsstyrelsen efter hörande av lokalgrupperna.

Region kan anta kompletterande stadgar, som icke bryter mot De Förenade FNL-gruppernas paroller, program eller stadgar.

Region skall samordna verksamheten inom sitt område. Förbundsstyrelsen är skyldig att tillse att regionsarbetet bedrivs i samtliga regioner.

Regionen kan av förbundsstyrelsen åläggas centrala administrativa och praktiska uppgifter etc.

§5 Kongress

De Förenade FNL-gruppernas högsta beslutande organ är kongressen, som hålls en gång per år och dessutom när minst 1/3 av lokalgrupperna eller minst 1/3 av förbundets medlemmar eller förbundsstyrelsen så önskar.

Kallelse till kongress skall utgå minst 2 månader i förväg och kongressmaterialet skall skickas ut till samtliga lokalgrupper senast 14 dagar innan kongressen.

Kongressen har till uppgift:

att fastställa paroller och program samt stadgar,

att summera, analysera och dra lärdomar av den förda politiska linjen, samt att på grundval därav dra upp riktlinjerna för den långsiktiga verksamheten,

att behandla frågan om ansvarsfrihet för den avgående förbundsstyrelsen.

att välja förbundsstyrelse

att välja 2 revisorer

att upphäva av andra instanser fattade beslut, som anses felaktiga.

§6 Förbundsstyrelse

Mellan kongresserna är förbundsstyrelsen De Förenade FNL-gruppernas högsta beslutande organ.

Förbundsstyrelsen har till uppgift:

att verkställa av kongressen fattade beslut
att samordna och leda verksamheten inom förbundet.

Förbundsstyrelsen utser arbetsutskott.

Förbundsstyrelsen består av 15-30 ledamöter. Dessa bör väljas med geografisk spridning över alla regioner.

Förbundsstyrelsen konstituerar sig själv.

Förbundsstyrelsen sammanträder minst fyra gånger om året. Förbundsstyrelsen fastställer förbundsmedlemsavgiften.

§7 Arbetsutskott

Arbetsutskott har till uppgift:

att verkställa av förbundsstyrelsen fattade beslut.

Arbetsutskottet kan fatta beslut i praktiska frågor och frågor av brådskande karaktär.

Arbetsutskottet kan utse sekretariat och utskott att sköta löpande ärenden av praktisk karaktär.

Arbetsutskottet konstituerar sig självt.

§8 Vietnaminsamlingen

Inkomna medel skall gå till Sydvietsnams Nationella Befrielsefront, FNL. Förbundsstyrelsen utser kassör och revisorer för Vietnaminsamlingen. Fortlöpande redovisning skall biläggas Vietnambulletinen.

§9 Vietnambulletinen

Vietnambulletinen, som är förbundets informationsorgan, skall med utgångspunkt från våra paroller och vårt program ge aktuella och återblickande beskrivningar och analyser.

Förbundsstyrelsen utser redaktör och kassör samt revisorer för Vietnambulletinen.

§10 Stadgeändringar

För ändring av stadga kräva beslut av kongressen

§11 Upplösning

Vid upplösning av de förenade FNL-grupperna, för vilket det krävs beslut av kongressen, tillfaller tillgångarna Sydvietsnams Nationella Befrielsefront, FNL.

Antogs på kongressen i Gbg. 1968, reviderades på kongressen i Sthlm. 1970

Sammanfattning av enhetsfrontsdiskussionen

DFFGs målsättning är ”att stödja det vietnamesiska folket i dess kamp mot USA-imperialismen och för fred, oberoende och suveränitet, enhet och territoriell integritet. Därför är vår uppgift att få det svenska folket att förstå, omsluta och utveckla kamp för parollerna USA ut ur Vietnam! Stöd Vietnams folk på dess egna villkor! och Bekämpa USA-imperialismen!”.

De tre parollerna

De två första parollerna understryker vår uppgift att stödja Vietnams folk att tvinga USA ut ur deras land och att vi stöder Vietnams folk av solidaritet och inte av medlidande. Det materiella stöd vi ger Vietnams folk sänder vi till FNL, som förfogar över det utan villkor från vår sida. Den tredje parollen visar att det är vår uppgift att få det svenska folket att förstå, att det inte är p g a en olycklig slump, som USAs regering för kriget mot Vietnams folk. I stället är det ett resultat av USA-imperialisternas försök att skaffa sig kontrollen, ekonomiskt och

politiskt, över Vietnam och det övriga Sydostasien, liksom de eftersträvar kontroll över hela världens tillgångar och arbetskraft. Detta karaktäriserar USA-imperialismen, den hotar alla folk och länder, överallt försöker den skaffa sig kanaler, bundsförvanter och lakejer. I vår kamp mot USA-imperialismen bekämpar vi även deras redskap, vilket syftar till att minska deras politiska bas i världen. Därigenom isoleras USA-imperialismen, vilket är nödvändigt för att krossa den.

Parollerna utgör en enhet

Våra tre paroller ”USA ut ur Vietnam”, ”Stöd Vietnams folk på dess egna villkor”, ”Bekämpa USA-imperialismen” utgör en enhet, de kan inte ses åtskilda. De utgör ingen trappstegsformad utveckling. Alltifrån början har dessa tre paroller väglett vårt arbete även om de inte fick sin slutgiltiga utformning förrän i oktober 1966. Kravet ”USA ut ur Vietnam” måste vara ett led i kampen mot USA-imperialismen. När Gunnar Myrdal i Svenska Kommittén för Vietnam säger ”USA ut ur Vietnam” menar han inte det som ett led i att bekämpa USA-imperialismen. Därigenom söker han leda in den svenska Vietnamrörelsen på banor som inte hotar USA-imperialisterna. Parollerna ”USA ut ur Vietnam” och ”Stöd Vietnams folk på dess egna villkor” måste därför förknippas med ”Bekämpa USA-imperialismen”. Å andra sidan kan parollen ”Bekämpa USA-imperialismen” inte framföras ensam, eftersom det kravet är allmänt och abstrakt och förhållandevis ofarlig för USA-imperialisterna. Det allmänna kravet ”Bekämpa USA-imperialismen” måste få en konkret riktning, där kraften kan koncentreras. USA-imperialismen är världsomfattande, men våra resurser räcker inte till att utdela förödande slag mot den, annat än på ett område i taget. USA-imperialismen kan bara bekämpas genom att den krossas bit för bit. Vi ska därför koncentrera krafterna på den punkt där USA-imperialismen är svagast, och det är i Vietnam. Därför måste parollen ”Bekämpa USA-imperialismen” förknippas med ”USA ut ur Vietnam”. Parollen ”Stöd Vietnams folk på dess egna villkor” är ett nödvändigt komplement till den första, eftersom den understryker att det är vår uppgift att stödja Vietnams folk av solidaritet och inte av medlidande, och att vi ger materiellt stöd åt Vietnams folk för fri disposition.

Parollerna uttrycker ett begränsat krav

Den helhet som uttryckes i våra tre paroller utgör ett konkret och begränsat krav: att bekämpa USA-imperialisterna genom att hjälpa till att driva dem ut ur Vietnam. För att få så stor styrka som är möjligt bakom detta krav vill vi ena så stora delar av det svenska folket som möjligt. Därför är DFFG en enhetsfront. Den uppgift, som vi har föresatt oss att lösa är klart avgränsad både i tiden och i rummet: begränsad i tiden eftersom vi är övertygade om att USA-imperialisterna kommer att drivas ut ur Vietnam inom en ej avlägsen framtid, och begränsad i rummet eftersom det är i Sverige, som vi försöker mobilisera folket för våra paroller.

Enhetsfronten utvecklas genom enhet-kamp-enhet

Eftersom vår enhetsfront är uppbyggd på begränsade krav som uttryckes i våra paroller, är det möjligt för människor med olika syn på många andra politiska frågor att ändå delta i arbetet. Detta är det fundamentala i enhetsfronten, och det har stora praktiska konsekvenser för vårt arbete. Olika människor menar ofta olika saker med parollerna och det innebär diskussion och kamp mellan individer och grupper. Frågor kommer upp som stöts och blöts. Detta innebär en kamp inom fronten, som ger den inre liv och som utvecklar den framåt. Denna egenskap hos fronten kan beskrivas som ”enhet-kamp-enhet”. Det betyder att våra medlemmar och sympatisörer kommer till fronten, eftersom de har olika ideologisk grundsyn, diskuterar de vietnamarbetet och vad parollerna innebär, varefter de kommer fram till en ny och högre grad av enighet. Detta förhållande understrykes av att enhetsfronten DFFG till skillnad från många

andra frontkampanjer inte i första hand söker ena olika politiska organisationer i arbetet, utan ena och aktivera enskilda personer.

Fronten tar ej ställning för socialismen

Fronten tar bara ställning för konkreta krav, det är grunden för att människor med olika ideologisk grundsyn kan enas. Det betyder bl a att enhetsfronten DFFG ej tar ställning för socialismen, vilket likvidatorerna krävde att vi skulle göra. Det finns ingen anledning att göra det, och hade vi gjort det och förvandlat DFFG till en socialistisk vietnamrörelse hade det inneburit en begränsning av våra möjligheter att nå och mobilisera stora delar av folket, som vi vet tar ställning mot USAs vietnamkrig. Våra möjligheter att få medlemmar i våra studie-cirklar och propagandarbete hade minskats. Likvidatorerna ville krossa DFFG som enhetsfront och i stället få den att bygga på en bestämd socialistisk ideologi. (Eftersom de alltså ville likvidera DFFG kallades de "likvidatorerna", själva kallade de sig "rebeller", "rödgardister", "marxist-leninister", "maoister", "antirevisionister" etc eftersom de trodde, att sådana benämningar gav dem prestige.)

DFFG och Vietnamrörelsen

I sitt arbete anger DFFG riktningen för hela vietnamrörelsen i vårt land. Det är emellertid en stor skillnad mellan DFFG och vietnamrörelsen. DFFG är organiserad ledning för vietnamrörelsen i dess helhet. Inom DFFG arbetar vietnamrörelsens mest medvetna, aktiva och hän-givna medlemmar. Vi måste alltid vara öppna och ta emot sådana, som är upprörda över USA-truppernas barbari i Vietnam även om de inte förstår parollen "Bekämpa USA-imperialismen" eller vår kamp mot den svenska regeringens stöd åt USA-imperialisterna. Vi måste vara konkreta i vårt språk och samtidigt som vi för fram våra paroller måste vi vara beredda att exemplifiera vad vi menar och använda ett lättfattligt språk. Vi måste lära oss att skilja på sådana människor, som kallar sig "pacifister" men är ärliga och ännu inte förstått pacifismens förräderi, eftersom de inte studerat Vietnamkriget, och sådana inbitna pacifister, som Bertil Svanströmklicken, som hävdar en pacifistisk linje i Vietnamfrågan för att kamouflera sina reaktionära strävanden. Bara de medvetna, inbitna pacifisterna är fiender till Vietnams folk och Vietnamrörelsen. Många, som själva efter studier kommit fram till pacifismens förräderi, glömmer att alla andra inte kommit lika långt. Vi får inte förakta de nya, som kanske ännu inte är klara över USA-imperialismens hot mot Sveriges folk etc. En sådan utveckling är mycket farlig, den innehåller fröet till sekterism, som likvidatorerna var ett exempel på, och måste bekämpas från början.

Det arbetande folket utgör huvudkraften i kampen för Vietnam

DFFG är en enhetsfront uppbyggd på motsättningen mellan USA-imperialismen och Vietnams folk. Verkningarna av denna motsättning är emellertid inte begränsade till Vietnam, de berör även Sverige. När vi tog upp kampen för Vietnams folk och mot USAs angreppskrig rasade Industriförbundet, Exportföreningen, Svenska Dagbladet och andra för monopol-kapitalet i Sverige upp och fördömde oss. Ömsevis hotade de oss eftersom vi förstörde USA-marknaden för dem och ömsevis sökte de förringa betydelsen av vårt arbete varför vi lika gärna kunde sluta upp. Ledningarna för företag som Volvo, oljeraffinaderier i Stenungsund, AB Täby Centrum har med alla till buds stående medel sökt stoppa vår propagandakamp inom "deras" områden, liksom reaktionära rektorer och lärare i skolor och universitet. Regeringen har med polismisshandling och hårda domar bekämpat vår verksamhet med hot, våld och ekonomisk utpressning. Detta har visat att Sverige är delat i Vietnamfrågan. De härskande står på USA-imperialismens sida medan folkets breda lager står på det vietnamesiska folkets sida. Förtryckta människor på en plats solidariserar sig med förtryckta på andra platser. De makthavande i Sverige kommer vi aldrig att få på vår sida, det vore

bortkastad energi att försöka få de rika att sända bidrag till FNL. Istället ska vi vända oss till arbetarna och folkets breda massa. Idag är det mest ungdomen och studenterna, som har mobiliserats i Vietnamarbetet. Ännu återstår dock mycket att göra inom dessa delar av folket liksom inom andra grupper. I utformningen av vår propaganda är det viktigt, att vi ställer oss frågorna: har vi med denna aktion, detta flygblad, denna försäljningsplats- och metod lyckats bättre än tidigare att nå och mobilisera arbetarklassen och folkets breda lager – de som utgör huvudkraften i solidaritetskampen för Vietnams folk.

Fronten utser själv sina ledande organ

DFFG har påtagit sig uppgiften att ena och leda det svenska folket i kampen för att hjälpa till att driva ut USA-imperialisterna ur Vietnam. Det är aktivisterna i de olika lokalgrupperna, som leder detta arbete. Ofta stöds FNL-grupperna av olika organisationer, som sympatiserar med gruppens arbete. Ibland framförs då uppfattningen att gruppen eller någon kampanj den tar initiativ till (Vietnamvecka o dyl) bör styras av representanter för dessa olika organisationer. Detta skulle ge ”ökad bredd” åt aktionen sägs det. Ett sådant system, som bl a prövades ett tag av Solidaritetskommittén för Vietnam i Norge, är bara till förfång för FNL-arbetet. Representanterna vågar inte fatta beslut i viktiga frågor utan att diskutera med sin huvudorganisation vilket gör dem handlingsförlamade. Dessutom är det endast aktivisterna som verkligen känner arbetets problem, medan representanterna som bestämmer ofta saknar erfarenhet av arbetet. Vi får aldrig låta vår enhetsfront styras av andra än våra egna aktivister. Däremot är det viktigt, att vi håller nära kontakt med sådana organisationer som stödjer DFFGs paroller, eftersom det är en väg att mobilisera fler människor än dem vi når direkt. Det är också viktigt, att vi lyssnar noga på deras synpunkter och kritik av vårt arbete, men vi får aldrig låta oss dikteras av dem. (Ofta har de som står utanför DFFG kritik mot vårt arbete, som t.o.m. om den är illasinnad kan innehålla sanningskorn, som är nyttiga för oss.)

Samarbete med andra grupper

När vår enhetsfront går ut till folket i Sverige för att mobilisera det i kampen för Vietnams folk, är det viktigt att också mobilisera andra organisationer. Då är det nödvändigt att kritiskt värdera, vad dessa organisationer och deras styrelser faktiskt betyder för oss.

När FNL-gruppen i Stockholm sommaren 1965 bildades, var läget det att det inte fanns en enda organisation, som stod för en riktig linje i Vietnamfrågan. Både Clarté i Stockholm (tillfälligtvis dominerad av DU/VUF), DU/VUF, SKP/VPK, Kampanjen mot atomvapen, Svenska Fredskommittén, SSU och Socialdemokratiska Studentförbundet stod bakom den pacifistiska parollen ”Fred i Vietnam” på basis av vapenvila och förhandlingar. Gemensamt och var för sig tog dessa initiativ till några Vietnammanifestationer, som aldrig samlade mer än 2-300 personer medan FNL-gruppen i Stockholm redan i mars 1966 lyckades mobilisera 1 600 personer i den dittills största Vietnamdemonstrationen. Idag har vi der politiska ledningen i Vietnamarbetet och en rad organisationer skriver under våra paroller och Vietnamvecko-upprop, antingen av övertygelse eller opportunist (de är rädda för att bli isolerade från FNL-ungdomarna).

När vi tar upp samarbete med andra organisationer, som för den lokala FNL-gruppen kan tyckas stora (SSU t ex) ska vi alltid tänka på hur stor (eller rättare sagt liten) procent dessa i alla fall utgör av alla dem, som vi vänder oss till och som vi vet att vi *kan* vinna om vi arbetar tålmodigt och på rätt sätt. En annan viktig fråga är dessutom att värdera i vad mån dessa organisationsstyrelser verkligen representerar sina medlemmars åsikter i Vietnamfrågan. Den viktigaste sidan av vårt arbete samman med andra organisationer är inte, att vi centralt begär stöd från dess styrelser, utan det är att knyta till oss människor som är medlemmar i andra organisationer och som *inom* dessa tar upp och söker driva aktioner till stöd för Vietnams

folk, Sådana strider mellan medlemmar och deras byråkratiska ledning har ofta givit mycket värdefulla resultat, t ex i fackföreningar, där stöd åt FNL eller åt en Vietnamvecka begärts. Mycket tydligt visade sig detta i arbetet med Vietnamveckan 10-17.68, då VPK och/eller VUF-ledningarna i Stockholm, Göteborg med flera orter fördömde vårt tema om att avslöja samarbetet USA-Sovjet: ledningarna gick sin väg medan VPK- och VUF-medlemmarna gick med oss.

Att ha en riktig linje är inte tillräckligt

Att utarbeta en riktig politisk linje är naturligtvis en grundläggande förutsättning för att vi ska lyckas uppnå vår målsättning – men detta är inte tillräckligt. Att arbeta fram en riktig linje är bara början av saken, det innebär önskan att segra men inte själva segern. De som tror att segern, sedan en riktig lösning av frågan givits, skall komma av sig själv – spontant – utgör en stor fara för rörelsen. En rad hinder kvarstår och för att övervinna dem är sakens framgång framförallt beroende av att det organisatoriska arbetet, av det riktiga urvalet av människor, av kontroll att besluten genomförs osv.

Enhetsfronten är ingen absolut och fastlåst konstruktion

Inom enhetsfronten skall vi hålla oss till det begränsade krav, som framgår av våra paroller, vi ska undvika frågor, som splittrar enheten och försvagar styrkan. En enhetsfront är emellertid inte en gång för alla given och fastlåst, utan den utvecklas och påverkas av de rådande politiska förhållandena. Därför finns det tillfällen då man kan tvingas ta upp andra frågor än de ursprungliga kraven för att utlösa och för att utveckla styrkan. Ett sådant exempel har vi redan i punkt 7 i vårt handlingsprogram: ”Att kämpa för oinskränkt mötes-, församlings- och demonstrationsfrihet i Sverige. Att stödja offren för de politiskt grundade övergrepp som polis, domstolar och regering utsätter Vietnamdemonstranter för”. Vi skulle aldrig kunna nå vår målsättning om vi såg mekaniskt på enhetsfronten DFFG i denna fråga och underlåta att ta upp kampen för opinionsrätt. En förutsättning för att vi ska kunna utveckla och utlösa vår kamp för Vietnams folk är ju att vi kan propagera och demonstrera våra krav. Ett annat exempel på hur vi på ett riktigt sätt har utvecklat enhetsfronten DFFG är, hur vi tagit upp frågan om samarbetet USA-Sovjet och Sovjetregeringens ockupation av Tjeckoslovakien. De frågorna hänger inte heller direkt samman med de tre parollerna. Genom att vi framhöll parallellen i Sovjetregeringens agerande att inom sin maktsvär agera världspolis liksom USA-imperialisterna gör i Vietnam, utvecklade vi styrkan i kampen för Vietnams folk. Hade vi tolkat enhetsfronten DFFG mekaniskt och tigit om ockupationen av Tjeckoslovakien hade det lett till att vi sammankopplats med dem i Sverige, som stödde ockupationen vilket hade skadat vår propagandakamp. DFFGs hållning till samarbetet USA-Sovjet och ockupationen av Tjeckoslovakien utvecklade ytterligare våra möjligheter att mobilisera det svenska folket i kampen för Vietnams folk. Vi har tolkat enhetsfronten DFFG på ett riktigt sätt, vår inställning till DFFG ska alltid och i alla situationer vara att utveckla våra möjligheter till att uppnå den målsättning vi ursprungligen satte upp. Det betyder att vi ska anpassa vår taktik efter varje ny politisk situation, och vi får aldrig låta vår syn på enhetsfronten och problematiken omkring den bli fastlåst och mekanisk.

Antogs på kongressen i Uppsala 1969